

Modtagelsesværelse forvildede sig i Stuerne eller slog sig ned der for at vente.

Ogsaa Balduin Hansen havde været der. Han og Enslev havde haft en timelang Samtale, og da han kom ud derfra havde han været kridhvid i Ansigtet og haft Graad i Øjnene. For Tiden var Vælgerforeningens Bestyrelse derinde for at træffe Afgørelse om Møller Jensens Efterfølger.

Fru Bertha var urolig. Strikkepindene arbejdede ujævnt. Der havde den foregaaende Aften været noget grumt i Enslevs Blik, som ikke huede hende. Hvad havde han for? Hun kendte Udtrykket fra gamle Dage, naar han havde haft Modgang. »Enslev blodtørster« plejede hendes Mand at sige, og de havde altid begge to følt sig ængstet af det. Hans Tale ved Skovfesten fandt hun ogsaa besynderlig uoverlagt. Hun forstod ikke, hvad der var hans Hensigt med denne voldsomme Udæskning.

»Tror du, John bliver Rigsdagsmand?« spurgte Jytte, som om hun havde gættet hendes Tanker.

»Nej, det kan jeg ikke tro. Det vil jeg ikke tro kan være Meningen.«

»Jeg tror det. Lagde du ikke Mærke til, at Onkel Tyge og Vilhelmine iaftes spaserede længe sammen herude i Haven? Hun var aldeles kokliko i Ansigtet, da hun kom tilbage, og styrtede straks ind til Telefonen. Jeg hørte, hun ringede sin Far op. Idag